

ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНІКИ СКЛАДАННЯ ПАРФУМЕРНИХ КОМПОЗИЦІЙ

Зав'язун Світлана Анатоліївна,
здобувач вищої освіти IV курсу, s03401183@gmail.com
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Авдєєва Ольга Юріївна,
доктор філософії з галузі 01 Освіта/ Педагогіка,
доцент кафедри хімії, avdeeva8909@gmail.com
Житомирський державний університет імені Івана Франка, Україна

Парфумерія вивчає основні принципи поєднання різних запахів та закономірності створення нових композицій, що базується на наукових засадах. Саме парфумерна композиція є носієм певного запаху, що має надскладну формулу, поєднаних у собі різних запахних речовин, певну рецептуру, від якої залежить характер і стійкість запаху. Парфумерні вироби є невід'ємною складовою у догляді за собою як для жінок, так і для чоловіків. Їх використовують для надання аромату тілу, одягу, а також певних приміщень.

З метою створення парфумерних композицій використовується більше 5000 тисяч різних ароматичних речовин, сумішей, настоянок. Визначення «запах», як правило, належить до сировини, на відміну від слова «аромат», який характеризує вже кінцевий продукт. Так, парфумерні вироби здатні імітувати запахи, що наявні в навколишньому середовищі, або ж мати своєрідний та неповторний запах [1].

Виготовлення парфумів досить не простий процес, на який мають вплив різні фактори: рецептура, правильний вибір вихідної сировини, технологія приготування, їх збереження та оформлення пакування. В основному використовують спеціальне обладнання – це спиртометри, вакуумметри, дозатори, різні ваги, змішувачі, мішалки, збірники, фільтри, насоси та монжю. Парфумерні композиції виготовляють за різними технологіями та методиками. Відмінним у цьому залишається порядок завантаження та змішування всіх компонентів і відстоювання рідин.

Існують певні методи виготовлення парфумів:

- *перший метод* – класичний, коли всі компоненти кладуть у відстійники, далі перемішують, а після відстоювання (у кожної рідини свій строк відстоювання) все фільтрують;
- *другий метод* має декілька етапів. Спочатку на першому етапі готують концентрат, що складається із композицій, настоянок і 50% спирту. На другому етапі за двоє діб до кінця терміну відстоювання доливають залишену за технікою приготування певну кількість спирту, воду і продовжують відстоювати ще на два дні;
- *третій метод* базується на наявності водно-спиртового середовища суміші. Даний метод використовують для приготування одеколонів. Все розчиняють у водно-спиртовій суміші з меншою кількістю спирту, що необхідна для розчинення певної композиції. Потім все перемішують та відстоюють протягом певного періоду за мінусом 12 годин до закінчення процесу. Далі все відділяють від осаду та додають частину залишеного спирту, настоянки, води і барвники, а потім відстоюють ще залишені 12 годин;
- *четвертий метод* полягає у завантаженні у ємність спирту із його вмістом 80-85 %, що передбачений за рецептурою та додають всі інші компоненти. Після цього все відстоюють, а потім фільтрують. У фільтрат додають задишок спирту, аби уникнути помутніння парфуму, або утворення там осаду;
- *п'ятий метод* набув широкого застосування у всьому світі. У відстійники одночасно завантажують стільки компонентів, щоб самої настоянки було

заповнено на 2/3 і розрахунку певної кількості спирту. Ту частину, що залишилась промивають, включаючи мірники і трубопроводи, після чого її поміщають у відстійний бак. Пізніше все охолоджують до фільтрації, а також і після неї [2].

У кожній з вище згаданих технологій виготовлення парфумерних композицій є свої переваги та недоліки. Тому, кожна фабрика чи підприємство обирає для себе той чи інший метод виготовлення, який надасть якісну продукцію, що набуде широкого використання споживачами.

Досить важливим у виготовленні парфумів є також етапи створення рецептур. Спочатку відбувається підготовка суміші, потім виготовляють настої із запашних речовин, додають композиційну базу, барвники та воду, і в результаті отримуємо готовий парфумерний виріб, який надалі поміщають у певну ємність для надання презентабельного вигляду. Парфумерні вироби є досить складними композиціями, де кожній одиниці відповідає затверджена чітка рецептура. Її складають з урахуванням призначення даного виробу, використання доступних компонентів для виготовлення, врахування їх розчинності у розчинниках [3].

Отже, техніка складання парфумерних композицій – це складний процес, що вимагає глибоких знань про ароматичні компоненти, їх поєднання та гармонію. Парфумер має враховувати не лише індивідуальні ноти, але й те, як вони розкриваються з часом і взаємодіють між собою, щоб створити гармонійний і стійкий аромат.

1. Парфумерія. URL: <https://www.pharmencyclopedia.com.ua/article/745/parfumeriya>

2. Технологічний процес виробництва парфумерних виробів. URL: <https://studfile.net/preview/5280167/page:9/>

3. Пешук Л. В. Технологія парфумерно-косметичних продуктів. Київ: Центр учбової літератури, 2007. 376 с.